

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se intervencije trećih strana koje postupaju na vlastitu odgovornost, a na koje su preneseni zadaci koji pripadaju djelatnosti zračnog prijevoznika, smatrati izvanrednim okolnostima u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje broj 1.: je li prilikom ocjene bitno tko je ovlastio treću stranu (zračni prijevoznik, operator zračne luke itd.)?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Španjolska) – Aktiv Kapital Portfolio Investment protiv Ángela Luisa Egee Torregrose

(Predmet C-122/14)

(2014/C 159/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Tuženik: Angel Luis Egea Torregrosa

Prethodno pitanje

Treba li Direktivu 93/13/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu poput onog španjolskog koji ne dopušta po službenoj dužnosti [in] limine litis, u naknadnom ovršnom postupku ispitati ovršnu sudsku odluku – sudsko rješenje kojim se završava postupak izdavanja platnog naloga zbog nepodnošenja prigovora – i postojanje nepoštenih uvjeta u ugovoru koji su doveli do obrazložene odluke čije se izvršenje traži, zato što nacionalno pravo smatra da postoji pravomoćno presuđena stvar (članak 551. i 552. zajedno s 816. stavkom 2. LEC-a)

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ. od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima SL L 95, str. 29.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. ožujka 2014. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – Andrejs Surmačš protiv Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Predmet C-127/14)

(2014/C 159/20)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Andrejs Surmačš

Tuženik: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prethodna pitanja

1. Treba li točku 7. Priloga/Dodatka I. Direktive 94/19/EZ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita tumačiti na način da u njoj sadržani popis osoba koje treba smatrati vezanima za kreditnu instituciju i kojima treba uskratiti pravo na osiguranu nadoknadu konačan?
2. Može li se smatrati članom uprave kreditne institucije ili drugom osobom navedenom u točki 7. Priloga I. Direktivi osoba koja, u skladu s opisom svog radnog mjesta, ima pravo planirati, usklađivati i nadzirati određeni dio djelatnosti kreditne institucije odnosno vršenje određene funkcije, ali ne i cjelokupnu djelatnost kreditne institucije, te koja nema mogućnost davati naputke ili donositi odluke koje obvezuju druge osobe? Je li u tom smislu relevantan sadržaj navedenog dijela djelatnosti odnosno odnosne funkcije kreditne institucije?
3. Treba li točku 7. Priloga I. Direktivi tumačiti na način da država članica može odbiti isplatu osigurane nadoknade osobi koja se, sukladno pravima i obvezama sadržanima u opisu njezinog radnog mjesta, ne može smatrati članom uprave, ali koja u stvarnosti značajno utječe na odluke članova uprave odnosno članova društva s osobnom odgovornošću za obveze kreditne institucije? Može li u tom smislu biti relevantan utjecaj isključivo neformalnog karaktera koji proizlazi iz autoriteta te osobe, njezinih vještina odnosno znanja vezanih uz djelatnost kreditne institucije?

⁽¹⁾ SL L 135, str. 5.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. ožujka 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Het Oudeland Beheer BV**

(Predmet C-128/14)

(2014/C 159/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Protivnik žalitelja: Het Oudeland Beheer BV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. slovo A stavak 1. točku (b) Šeste direktive⁽¹⁾ tumačiti na način da kod isporuke u smislu članka 5. stavka 7. točke (a) Šeste direktive – u ovom slučaju osnivanjem stvarnog prava na korištenje nepokretne stvari – cijena troška nepokretne imovine ili drugih materijala za koje je porezni obveznik prilikom stjecanja platio porez na dodanu vrijednost ne ulazi u poreznu osnovicu? Je li drugačije ako je porezni obveznik navedeni porez na dodanu vrijednost temeljem nacionalnih propisa odbio prilikom stjecanja, bez obzira na to jesu li ti propisi sukladni sa Šestom direktivom?
2. Treba li u slučaju kao što je ovaj – u kojem se nepokretna imovina stječe zajedno sa zgradama u izgradnji te povezano s osnivanjem stvarnog prava u smislu članka 5. stavka 3. točke (b) Šeste direktive – članak 11. slovo A stavak 1. točku (b) navedene Direktive tumačiti na način da vrijednost naknade za pravo građenja, tj. vrijednost godišnje naknade koja se mora plaćati tijekom cijelog vremena trajanja stvarnog prava ili pak tijekom preostalog vremena trajanja tog prava, ulazi u poreznu osnovicu isporuke u smislu članka 5. stavka 7. točke (a) Šeste direktive?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.).